

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

11 април 2013 година *

„Обжалване — Конкуренция — Картел — Италиански пазар за изкупуване и първична преработка на суров тютюн — Заплащане на глобата от един от солидарните длъжници — Правен интерес — Тежест на доказване“

По дело C-652/11 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 15 декември 2011 г.,

Mindo Srl (в производство по несъстоятелност), установено в Рим (Италия), за което се явяват G. Mastrantonio, C. Osti и A. Prastaro, avvocati,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, за която се явяват г-н N. Khan и г-н L. Malferrari, в качеството на представители, подпомагани от F. Ruggeri Laderchi и R. Nazzini, avvocati, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: г-н G. Arestis, председател на състав, г-н J.-C. Bonichot и г-н Ал. Арабаджиев (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,

секретар: г-н К. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 октомври 2012 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

- 1 С жалбата си Mindo Srl (наричано по-нататък „Mindo“) иска отмяна на Решение на Общия съд на Европейския съюз от 5 октомври 2011 г. по дело Mindo/Комисия (T-19/06, Сборник, стр. II-6795), с което този съд отхвърля подадената от това дружество жалба, с която то иска да се отмени частично или да се измени Решение С (2005) 4012 окончателен на Комисията на Европейските общности от 20 октомври 2005 година относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (преписка COMP/C.38.281/B.2 — Суров тютюн — Италия) (ОВ L 353, 2006 г., стр. 45, наричано по-нататък „спорното решение“), а при условията на евентуалност — да се намали размерът на наложената му глоба.

Предхождащите спора обстоятелства и спорното решение

- 2 Mindo е италианско дружество, понастоящем в производство по несъстоятелност, чиято основна дейност е първична преработка на суров тютюн. Първоначално това дружество е семейно предприятие, което през 1995 г. е купено от дъщерно дружество на Dimon Inc. В резултат на това наименованието на дружеството е променено на Dimon Italia Srl. На 30 септември 2004 г. дружествените му дялове са продадени на четири физически лица, които не са свързани с групата Dimon, и наименованието на дружеството е променено на Mindo. През май 2005 г. Dimon Inc. и Standard Commercial Corporation се сливат и образуват нов правен субект с наименование Alliance One International Inc. (наричано по-нататък „АОИ“).
- 3 На 19 февруари 2002 г. Комисията на Европейските общности получава от един от преработвателите на суров тютюн в Италия, а именно Deltafina SpA, заявление за освобождаване от глоба.
- 4 На 4 април 2002 г. Комисията получава от Mindo, което към онзи момент все още се именува Dimon Italia Srl, заявление за освобождаване от глоба, а при условията на евентуалност — за намаляване на евентуалната глоба; на 8 април 2002 г. Комисията получава и някои доказателства.
- 5 На 9 април 2002 г. Комисията потвърждава получаването както на заявлението на Mindo за освобождаване от глоба, така и на заявлението му за намаляване на евентуалната глоба. Тя го уведомява, че заявлението му за освобождаване не отговаря на условията в издаденото от нея Известие относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3).
- 6 На 20 октомври 2005 г. Комисията приема спорното решение, в което констатира, че в периода от 1995 г. до началото на 2002 г. посочените в това решение преработватели на суров тютюн в Италия, сред които и Mindo, са прилагали редица практики, представляващи едно-единствено продължавано нарушение на член 81, параграф 1 ЕО.
- 7 Комисията уточнява, че тъй като групата, към която е принадлежало Mindo по време на нарушението, е престанала да съществува след сливането си с групата Standard Commercial Corporation, АОИ в качеството си на правопреемник на тези две групи е адресат на спорното решение. От своя страна Mindo, в качеството му на правопреемник на Dimon Italia Srl, също е адресат на това решение.
- 8 Комисията определя на 12,5 милиона евро началния размер на глобата на Mindo и увеличава този размер с 25 % поради много сериозния характер на нарушението и с 60 % поради неговата продължителност от шест години и четири месеца. Тя ограничава отговорността на това дружество до 10 % от оборота му за последната година. Комисията уважава заявлението на Mindo за намаляване на размера на глобата и намалява същата с 50 % поради сътрудничеството

на това дружество. Така Комисията определя глобата на Mindo и АОІ в окончателен размер от 10 милиона евро, като АОІ отговаря за цялата сума, а Mindo — само за 3,99 милиона евро при условията на солидарност.

- 9 На 14 февруари 2006 г. АОІ плаща цялата глоба, която Комисията е наложила на него и на Mindo.
- 10 На 4 юли 2006 г. спрямо Mindo е започнато производство по несъстоятелност, за което той изобщо не уведомява Общия съд.
- 11 На 5 март 2007 г. Mindo подава пред Tribunale ordinario di Roma, sezione fallimentare, молба — на основание член 161 от измененния Кралски декрет № 267 от 16 март 1942 г. относно несъстоятелността, предпазния конкордат, надзора върху управлението и принудителната ликвидация (regio decreto 16 marzo 1942, n° 267, recante disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa, обикновена притурка № 81 към GURI от 6 април 1942 г.) — за допускане на производство за сключване на предпазен конкордат с прехвърляне на имуществото. С решение от 27 ноември 2007 г. посоченият съд одобрява предпазния конкордат, предложен от Mindo.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 12 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 20 януари 2006 г., Mindo иска частична отмяна на спорното решение, а при условията на евентуалност — намаляване на размера на глобата, наложена му при условията на солидарност с АОІ.
- 13 В съдебното заседание, проведено на 29 ноември 2010 г., Комисията, която няколко дни преди това узнава, че всъщност жалбоподателят е в производство по несъстоятелност от юли 2006 г., изтъква по същество, че същият е загубил правния си интерес да води дело. Поради това Общият съд приканва Mindo да му предостави цялата информация и всички относими документи за всички евентуални споразумения с АОІ относно заплащането на глобата от последното и възможността то да иска възстановяване на част от платената глоба. Mindo изпълнява това искане.
- 14 С писмо от 30 март 2011 г. АОІ отговаря на въпроси на Общия съд, като по същество посочва, че все още не е предявило срещу Mindo иск за припадащата се на това дружество част от глобата, тъй като предпочита да изчака изхода на производството пред Общия съд.
- 15 АОІ обяснява преди всичко че за да предприеме такива действия, било много вероятно да се наложи да иска постановяването на съдебно решение и въз основа на това решение да иска издаването на изпълнителен лист и че ако глобата бъде отменена изцяло или частично, ще бъде принудено да върне на Mindo възстановената от него сума заедно с дължимата лихва, което би направило цялата процедура тромава, скъпа и дълга. АОІ посочва освен това, че правото му на иск не е — и преди края на производството пред Общия съд няма и да бъде — погасено по давност. Накрая подчертава, че наличието на производство за сключване на предпазен конкордат не пречи на кредитора да сезира компетентния съд, за да получи установително съдебно решение срещу длъжника, спрямо когото е образувано въпросното производство, и да поиска издаване на изпълнителен лист веднага след постановяване на съдебното решение за одобряване на предпазния конкордат.
- 16 След като изяснява обстоятелствата по делото, и по-конкретно предмета на жалбата на Mindo, Общият съд стига до извода, че няма основание да се произнесе по тази жалба, тъй като посоченото дружество не е доказало, че е имало и продължава да има интерес от делото.

Искания на страните

- 17 С жалбата си Mindo иска обжалваното съдебно решение да бъде изцяло отменено, делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане по същество и Комисията да бъде осъдена да заплати всички съдебни разноски.
- 18 Комисията моли жалбата да бъде отхвърлена и Mindo да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 19 В подкрепа на жалбата си Mindo изтъква две основания. Първото основание по същество се състои в това, че Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, като неправилно преценил положението на въпросното дружество и като приел поради това, че то няма никакъв правен интерес. Второто основание, изложено при условията на евентуалност, е нарушение на правото на АОІ и Mindo на справедлив процес.
- 20 Комисията поддържа, че твърдението за наличието на първото основание за обжалване е явно недопустимо, а за наличието на второто — явно неоснователно.

По допустимостта на първото основание

- 21 Съгласно постоянната съдебна практика, от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на този съд следва, че жалбата трябва точно да посочва пороците на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и конкретните правни доводи, с които се подкрепя това искане (вж. Решение от 6 март 2001 г. по дело Connolly/Комисия, C-274/99 P, Recueil, стр. I-1611, точка 121 и Решение от 24 януари 2013 г. по дело 3F/Комисия, C-646/11 P, точка 51).
- 22 Следва да се отбележи, че Mindo изтъква допуснати от Общия съд грешки при прилагането на правото, като посочва достатъчно точно в кои свои части обжалваното съдебно решение е опорочено, и по-конкретно точка 87, и като уточнява причините, поради които счита, че в тези части се съдържат такива грешки.
- 23 Поради това е неоснователно възражението на Комисията за недопустимост на твърдението за наличие на първото основание за обжалване.

По съществуването на първото основание

Доводи на страните

- 24 На първо място, Mindo поддържа, че плащайки цялата глоба, АОІ е станало негов кредитор по силата на член 2055, втора алинея и член 1299 от италианския Граждански кодекс. Съгласно член 2946 от същия кодекс правото на АОІ да иска от Mindo да плати припадащата му се част се погасява с изтичането на общата десетгодишна давност. Следователно Общият съд допуснал грешка, като приел в точка 85 и сл. от обжалваното съдебно решение, че отмяната или изменението на спорното решение не би донесло никаква полза на Mindo, доколкото правото на АОІ да иска от него плащане на припадащата му се част било възникнало в деня на плащането на глобата и давностният срок за погасяване на съответния иск бил десет години.

- 25 На второ място, Mindo твърди, че Общият съд е допуснал грешка, като е приел, че липсват доказателства за съществуването на вземането на АОІ по отношение на Mindo и за възможността или намерението на АОІ да предяви иск във връзка с това вземане. От една страна, Mindo установило, че има задължение спрямо АОІ, представяйки доказателства — в отговора си на становището на Комисията по предоставените от него по искане на Общия съд документи — относно Кралски декрет № 267 от 16 март 1942 и относно това, че АОІ действително има право на иск във връзка с вземането си. От друга страна, Mindo не било длъжно да доказва намерението на АОІ да събере вземането си, а само че това дружество действително има право да предяви иск за тази цел.
- 26 На трето място, Mindo изтъква, че Общият съд неправилно е преценил тежестта на доказване, като за да обоснове решението си, се е основал на констатацията, че „не е изключено“ АОІ да е поело задължение да плати припадащата се на Mindo част от глобата. В съдебното заседание Mindo уточнява, че тази констатация на Общия съд го лишавала от всякакво средство за защита и всъщност обръщала тежестта на доказване. Направеният от този съд общ извод, че Mindo няма правен интерес, почивал на спекулативни разсъждения във връзка с намерението на АОІ и други лишени от значение, маловажни обстоятелства.
- 27 В това отношение Комисията отговаря, че припадащата се на Mindo част от глобата е била изцяло платена от АОІ, което към датата на постановяване на обжалваното съдебно решение все още не било предявило иск за тази част, и че между АОІ и Mindo съществувало тайно споразумение, по силата на което първото дружество поемало отговорност за антиконкурентното поведение на второто.
- 28 Според Комисията Общият съд е основал мотивите си не на съображения, свързани с италианското право, а на поредица от фактически констатации, които са в противоречие с твърдението, че АОІ е имало право да предяви срещу Mindo иск за припадащата му се част. Във връзка с това тя уточнява в съдебното заседание, че според нея, след като АОІ е платило припадащата се на Mindo част, „в общия случай“ и при липсата на каквато и да било друга уговорка за първото дружество е възникнало, съгласно действащото италианско законодателство, право да предяви срещу второто дружество иск за връщане на съответната сума, но че Общият съд, основавайки се на представените доказателства, е приел, че АОІ и Mindo изглежда са сключили споразумение, по силата на което АОІ вече не е имало право да търси от Mindo тази сума.

Съображения на Съда

- 29 Следва да се напомни, че задължението за мотивиране на съдебните решения следва от член 36 от Статута на Съда, приложим за Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и от член 81 от Процедурния правилник на Общия съд. Съгласно постоянната съдебна практика мотивите на съдебното решение трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на Общия съд, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда — да упражни своя контрол (вж. Решение от 19 декември 2012 г. по дело *Mitteldeutsche Flughafen* и *Flughafen Leipzig-Halle*/Комисия, C-288/11 P, точка 83 и цитираната съдебна практика).
- 30 Освен това следва да се отбележи, че липсата или непълнотата на мотивите спада към съществените процесуални нарушения и представлява абсолютно основание за отмяна, което съдът на Съюза трябва да разгледа служебно (вж. в този смисъл Решение от 30 март 2000 г. по дело *VBA/Florimex* и др., C-265/97 P, Recueil, стр. I-2061, точка 114 и Определение от 7 декември 2011 г. по дело *Deutsche Bahn/CXВП*, C-45/11 P, точка 57).

- 31 Налага се изводът, че много от изводите в обжалваното съдебно решение не са достатъчно мотивирани.
- 32 На първо място, следва да се припомни, че със спорното решение Комисията налага на АОІ и Mindo глоба в размер на 10 милиона евро, като уточнява, че Mindo отговаря солидарно за сумата от 3,99 милиона евро. Както Общият съд отбелязва в точка 82 от обжалваното съдебно решение, на 14 февруари 2006 г. АОІ заплаща цялата глоба.
- 33 Общият съд правилно констатира, че съгласно член 2 от спорното решение Mindo е едно от дружествата — адресати на спорното решение, и отговаря солидарно за част от глобата, а именно за сума от 3,99 милиона евро.
- 34 В точка 85 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че „отмяната или изменението на [спорното] решение на посоченото от [Mindo] основание не би имало никаква полза за [него], доколкото наложената му глоба е вече изцяло платена от [АОІ], неговият солидарен съдлъжник, и доколкото последният, [...], не е предявил срещу него иск, за да му бъде възстановена част от платената глоба, въпреки че са изминали повече от пет години от посоченото плащане“. Освен това в точка 87 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че Mindo не е доказало надлежно, че АОІ има вземане спрямо него.
- 35 В това отношение Mindo все пак изтъква пред Общия съд, че с плащането от АОІ на цялата глоба за това дружество възниква вземане, за което Mindo би могло да отговаря като солидарен съдлъжник за част от глобата, която Комисията е наложила на тези две предприятия.
- 36 Освен това от отговорите на Mindo от 6 януари 2011 г. на поставените от Общия съд въпроси произтича, че „след като плати на кредитора цялата дължима сума, солидарният съдлъжник може да поиска от останалите солидарни длъжници частта, изплатена от тяхно име“. Освен това, видно от становището на Комисията от 21 февруари 2011 г. относно документите, представени на основание член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, страните не спорят по това, че съгласно италианското право, уреждащо отношенията между солидарните длъжници, АОІ има право да иска от Mindo да плати своята част от глобата.
- 37 Въпреки тези доводи обаче Общият съд приема, че само по себе си обстоятелството, че АОІ е платило цялата глоба, не създава в полза на това дружество вземане, за което Mindo да носи отговорност в качеството на солидарен длъжник по отношение на глобата. В това отношение следва да се приеме, че Общият съд не е мотивирал достатъчно този си извод.
- 38 Освен това Mindo многократно повдига пред Общия съд, както личи от точка 72 от обжалваното съдебно решение и от материалите по делото, въпроса за погасяването по давност на правото на иск на АОІ, и по-конкретно излага довода, че от момента, в който е платило цялата глоба, наложена от Комисията на тези две дружества, АОІ има право да предяви срещу Mindo иск, за да си възстанови платената вместо последното дружество част от глобата. Mindo изтъква, че това право ще се погаси по давност едва на 14 февруари 2016 г.
- 39 Общият съд обаче само посочва, че „са изминали повече от пет години“ от датата на извършеното от АОІ плащане и че Mindo не е доказало надлежно, че АОІ „все още е в състояние“ да събере това вземане, като не проверява дали правото на АОІ да предяви въпросния иск е или не е погасено по давност, въпреки че Mindo се позовава пред него на италианските разпоредби, съгласно които спрямо иска на солидарния съдлъжник се прилага десетгодишна погасителна давност, и доводите в това отношение са изложени достатъчно ясно и точно, за да може Общият съд да вземе отношение.

- 40 При тези обстоятелства следва да се констатира, че Общият съд не е имал основание — като приема, че АОІ е платило задължението на Mindo, без изобщо да обяснява защо това да не поражда вземане в полза на АОІ — да заключи, както е направил съответно в точки 85 и 87 от обжалваното съдебно решение, че Mindo не би имало никаква полза от отмяната или изменението на спорното решение и че това дружество не е доказало надлежно, че АОІ има вземане спрямо него.
- 41 От горните съображения следва, че като не е отговорил на съществена част от доводите на Mindo, Общият съд е нарушил задължението си за мотивиране, предвидено в член 36 от Статута на Съда, приложим по отношение на Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и в член 81 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 42 На второ място, в точка 87 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че дори да се предположи, че АОІ притежава вземане спрямо Mindo, последното дружество не е доказало надлежно, че АОІ „все още е в състояние“ да събере вземането си.
- 43 Видно от точка 71 от обжалваното съдебно решение обаче, Mindo изтъква пред Общия съд, че съгласно действащото италианско право АОІ може да предяви в бъдеще обратен иск срещу него. В отговора си от 20 май 2011 г. на поставени от Общият съд въпроси Mindo обяснява в частност, че съгласно италианското право „кредитори, чиито вземания са възникнали преди съдебното решение“, както в случая АОІ, могат, дори след като са изпълнени задълженията, произтичащи от предпазния конкордат, да предявят иск пред съда срещу Mindo и така да се снабдят с изпълнителен лист, като се съобразят със степента на удовлетворяване на вземанията и сроковете, определени в сключения предпазния конкордат.
- 44 Поради това, за да отговори на този довод, Общият съд не е можел само да посочи, както е направил в точка 91 от обжалваното съдебно решение, че Mindo не е дало никакви обяснения защо е определило АОІ като „кредитор с вземане, възникнало преди датата на одобряването на предпазния конкордат“ или защо последното дружество не се е опитало да предяви вземането си.
- 45 Освен това, въпреки твърдението на Mindo, че АОІ все още е в състояние да му предяви вземането си, Общият съд не е взел предвид довода — който според Mindo е решаващ в това отношение — че видно от отговора на въпросите, поставени от Общият съд на 8 юли 2011 г., предпазният конкордат позволява на предприятието, което е спряло плащанията си, да пререструктурира задълженията си спрямо всички свои кредитори и така да продължи дейността си.
- 46 Следователно мотивите на Общия съд в обжалваното съдебно решение не излагат по ясен и недвусмислен начин, който да позволи на Съда да упражни своя контрол, причините, поради които Общият съд е приел, че Mindo не е доказало надлежно възможността на АОІ да събере вземането си, и поради това тези мотиви не отговарят на изискването, изведено в съдебната практика, изложена в точка 29 от настоящото съдебно решение.
- 47 На трето място, в точка 87 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че дори да се предположи, че АОІ притежава вземане спрямо Mindo, последното дружество не е доказало надлежно и че АОІ „има намерение“ да събере това вземане.
- 48 Така Общият съд изисква от Mindo да докаже намерението на АОІ да събере вземането си. Това изискване личи и от точка 91 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд приема, че Mindo не дава никакво обяснение относно причините, поради които АОІ дори не се опитва да предяви вземането си в рамките на производството за сключване на предпазен конкордат и не

се противопоставя на това производство въпреки последиците, които едно такова вземане би могло да има върху решението на останалите кредитори да се присъединят към предложението за сключване на предпазен конкордат.

- 49 От обжалваното съдебно решение обаче е видно, че с писмото от 30 март 2011 г., изпратено в отговор на писмените въпроси на Общия съд, АОІ заявява, че има намерение да предприеме действия срещу Mindo за събиране на вземането си, че искът му срещу това дружество все още не е погасен по давност и че за тази цел изчаква спорът да бъде разрешен по същество. Поради това следва да се констатира, че този документ не е бил разгледан от Общия съд.
- 50 По този начин Общият съд обвързва правния интерес на Mindo с условието това дружество да докаже намерението на трето лице да предяви иск с цел събиране на вземането си. Поради това, изисквайки от Mindo да докаже нещо невъзможно за него, за да му признае правен интерес, Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото.
- 51 С оглед на изложеното по-горе следва да се констатира, че изводът на Общия съд в точка 87 от обжалваното съдебно решение се основава на поредица от индиции, възпроизведени в точки 85 и 88—92 от това решение, с оглед на които в точка 93 от посоченото решение Общият съд е приел, че „не е изключено“ АОІ да е поело задължение да заплати припадащата се на Mindo част от глобата или да се е отказало да иска от него възстановяване на съответната сума.
- 52 От обжалваното съдебно решение следва също, че Общият съд е поискал от Mindo да му предостави цялата информация и всички относими документи за всички евентуални споразумения с АОІ относно заплащането на глобата от последното и възможността то да иска възстановяване на част от платената глоба. В това отношение следва да се отбележи, че самият Общ съд констатира в точка 92 от обжалваното съдебно решение, че документите, представени от Mindo в отговор на това искане, не предвиждат гаранция или обезщетение в негова полза, в случай че Комисията евентуално му наложи глоба.
- 53 Използваният в точка 93 от обжалваното съдебно решение израз показва, че въпросните индиции не са решаващи и че е установена само известна вероятност. Констатацията, че адресатът на решение, с което Комисията му налага глоба, няма правен интерес, не може да почива на обикновени предположения, особено в случай като разглеждания, в който Общият съд не е взел предвид в достатъчна степен редица данни, които Mindo е изтъкнал, за да представи обстоятелствата по делото в друга светлина или за да докаже, че АОІ все още може да предяви обратен иск и да събере поне част от вземането си.
- 54 От всичко изложено по-горе следва, че щом като, от една страна, Общият съд не е мотивирал достатъчно извода си, и от друга страна, е изискал от Mindo да докаже нещо невъзможно за него, това дружество основателно поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като е констатирал липса на правен интерес.
- 55 Поради това, без да е необходимо да се разглежда второто основание, следва да се уважи жалбата и да се отмени обжалваното съдебно решение.
- 56 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда в случай на отмяна на решението на Общия съд Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.
- 57 Поради това делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от Общия съд, който да се произнесе и по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

- 1) **Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 5 октомври 2011 г. по дело Mindo/Комисия (T-19/06).**
- 2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.**
- 3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи